

rere. Altsaa de 9,000 Kr. tages til Bestyrerne.

Jeg kunde have Lyst til at spørge den ærede Minister, hvem det er, der bærer Ansvar for dette. Naturligvis er det formelt Ministeren, det vide vi godt, men jeg tror ikke, at denne Fordeling foretages oppe i selve Ministeriet, thi jeg ser, at der er udbetalt ikke mindre end 1,300 Kr. for Beregningen af denne meget kunstige og mærkelige Fordeling af disse 65,000 Kr. Jeg antager, at det er Folk, som staa helt udenfor Ministeriet, der foretage alt dette, og saa sætter Ministeren sit Navn under, og saa er det naturligvis ham, der maa bære Ansvar for det. Det er mig meddelt, at den Mand, som har med Forvaltningen af disse store Beløb at gøre, er Hr. Magister Foldberg, der samtidig staa som den egentlige tilsynsførende med disse Skoler. Jeg synes, det er uheldigt, at den Mand, der staa som tilsynsførende med Skoler, med deres Eksaminere, Undervisning osv., ogsaa er den, der foretager Fordelingen af disse meget store Beløb. Det er et Forhold, der let kan give Anledning til uheldige Ting, og der er derfor al Grund til, at denne Sag bliver tagen op til nøje Prøvelse, saa vi faa bestemte Regler for den Maade, hvorpaa disse store Beløb fremtidig skulle fordeles.

Jeg skal derefter sige nogle Ord om Aftenskoleundervisningen dels paa Landet, dels i Købstæderne, dels her i København. Vi have faaet den sædvanlige Fortegnelse over denne Undervisning, saa vi kunne se, hvor mange Skoler, hvor mange Elever og hvor mange Undervisningstimer der har været, og hvad det har kostet. Der er den Mærkelighed, at Kommunernes Tilskud ere højest forskellige, og blandt andet er der den Mærkelighed, at i et Amt, Vejle Amt, hvor der har været givet Aftenskoleundervisning i 63 offentlige Skoler og 5 private Skoler, og hvor man har undervist 1,474 Elever, have Kommunerne ikke givet noget Tilskud til denne Undervisning. Nu ville De naturligvis sige, at det have de alligevel, for de have givet Lokaler, Lys og Brændsel. Men det, at Kommunerne tillade, at der holdes Undervisning i Skolerne, altsaa, at de stille Lokalerne til Raadighed, er et saa ringe Offer, at det ikke er værd at tage med i Betragtning, og ligeledes er den Smule, der gaar med til Varme og Belysning, saa minimal, at det ikke er værd at tale om. Udover det have altsaa samtlige Kommuner i dette store Amt ikke bidraget noget.

Der er derimod andre Kommuner, som bedre have haft Øjet aabent for denne Sags Betydning ved at give Tilskud. Saa vil man maaske sige til mig: Men der er da givet Tilskud af Skolefonden. Ja, vel er der det, men hvis Penge er det, der ligger i Skolefonden? Det er jo ikke Kommunernes, i alt Fald ikke nær alle, ja, vi kunne godt sige, at det allermeste af de Penge, Skolefonden har at raade over, er Statens Penge, Tilskud fra Statskassen. Her møde vi atter Statens Bidrag foruden de øvrige Statsbidrag, der gives.

I Købstæderne træffe vi ogsaa paa det mærkelige Forhold, at den Understøttelse, der gives der, er meget forskellig, og i København er Forholdet det, at her gives ikke en eneste Øre fra Staten til denne vigtige Sag. Og dog er det saaledes, at det eneste Sted i Landet, hvor der drives virkelig rationel Aftenundervisning, er her i København, det eneste Sted, hvor der virkelig bringes Ofre for denne Sag. Vi have samlet omtrent 3,000 unge Mennesker, Mænd og Kvinder, om denne Undervisning, og Københavns Kommune har for næste Aar budgetteret et Beløb af ikke mindre end 80,000 Kr. til Støtte for Aftenskoleundervisningen, men vi maa ikke faa en eneste Øre i Tilskud, det er Københavns Kommune, der skal bære alle disse Udgifter.

Ved denne Sag og ved de to andre Sager, jeg nævnte før, Tilskuddet til kommunale Mellem- og Realskoler og Tilskuddene til Lærere ved Realskoler og Mellemskoler, vil man møde samme Planløshed, samme Mangel paa Regler og Bestemmelser; man faar det Indtryk, at alt her gaar paa bedste Beskub. Jeg vil bede den højtærede Minister ogsaa tage denne Sag op til alvorlig og nøje Overvejelse. Det vilde være godt, om dette stadige Stridspunkt om Aftenskoleundervisningen kunde komme ud af Forhandlingerne her i denne Sal, og det kunde ske den Dag, man tog denne Sag op til en nøjere Prøvelse og gav faste Regler, saa at man ikke forfordelte den ene Kommune i Sammenligning med den anden, men bestemte, at overalt, hvor denne Undervisning drives, skal den have Statens Støtte. Jeg skulde ikke have noget imod, at Sagen kunde blive ordnet saaledes, at naar Kommunen giver en vis Del, giver Staten noget lignende, at vi f. Eks. fik det ordnet paa samme Maade som ved Bygningen af Fiskerihavne rundt omkring i Landet, hvor Bestemmelsen gaar ud paa, at naar Staten